

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőség: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné kivételül és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és Iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjéssy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszömlálások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legjutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

VI. évfolyam.

Vasárnap 1897. évi július 4-én.

27. szám.

Felhívás

városunk katolikus lakosságához!

A katolikus egyházi kongresszusra küldendő képviselőválasztásra a választók névjegyzéke a múlt napokban már összeállított.

Felhívjuk ennél fogva városunk minden 24 éves kora meghaladott róm. kath. vallású lakosát, hogy választói igazolványának átvétele céljából a fehértemplomi uton fekvő községi elemi népiskolában délelőtt 9—12 óra közt, vagy délután 3 órától 5 óráig jelentkezzenek.

Az összeíró bizottság.

Nőnevelésünk és közgazdaságunk.

Versecz, 1897. július 1-én.

Hogy mily fontos tényező az emberiség közgazdasági életében a nőnevelés, — nyílt dolog azok előtt, a kik nők szerepét a családi élet összetartó elemének tekintik, valamint azok előtt is, a kik tudják, hogy az emberiség története soha sem tudta elválasztani a férfit a nőtől.

A legújabb kor a nőknek ezt a szerepkörét, ezt az elvitázhatatlan hatását, „cherchez la femme“ (keresd az asszonyt) kifejezéssel hozza tudomásra, kiválóképen pedig az olyan eseteknél, melyek bár közgazdasági életünknek kiegészítő és illetőleg befolyásoló részét képezik, de nem maradnak sokáig komolyabban véve a felszínen.

Az a fontos szerepkör és mélyreható befolyás, melyet már az ősidőkben tulaj-

donítottak a nőknek, még inkább megvan a mi jelenkori életünkben. Élettudományi magyarázata ennek az, hogy a villám-korszak-korszakában gyorsabban akarunk fejlődni és a működési terere lépni. Így tehát a nők befolyása is gyorsabban kíván érvényesülni közéletünk minden legkisebb parasztgazda szalmafedeles gunyhójában.

Levonva a következtetést, könnyű lesz megértenünk, hogy a nőnevelés a családi s ebből folyólag egész állami életünkre nézve eminens fontosságú.

Egyes családokban nyanyis nem egyszer jut érvényre a ferde irányban nevelt nő döntő szerepköre s hogy ez úgy a meglévő környezetre mint a jövő nemzedékre is kihatással van, megszámlálhatatlan esetekben tapasztaljuk, fel sem említvén egyelőre azt a viszonyt, mely az újabb időben elszaporodott vadházasságok révén közgazdasági életünket fenyegeti. Ha a nő ily viszonyok közt anyává lesz, jobb nevelést gyermekének legtöbbször nem adhat, mint az ő saját nevelése s már azzal szaporodott a családdan a hajlam, a könnyelműség iránt, a mely aztán nemzedékről-nemzedékre átszarmazva, kétségen kívül közgazdasági rombolást eredményez és pedig először a családokban, később kihatólag a társadalomban s végül az államban.

De nemcsak az erkölcsi oldalát tekintve befolyásolják a nők közgazdaságunkat, hanem anyagi értelemben is ők annak előmozdítói, megmentői és fenntartói, vagy tönkretévői. Az egyes családokban történő anyagi veszteségek, végromlások, többé-

kevésbé visszavezethetők a nők felületességére és könnyelműségére. A nő, a ki soha sem vett magának fáradságot megtanulni a ház vezetését és annak berendezését, nem tudott a házi munkakör célirányos beosztásával megbarátkozni, szóval, a ki idejét a gyakorlatias munkásságon kívül véli kellemesebben és hasznosabban eltölteni, az a házra, a családra veszt hozott, olyant, a milyent közgazdaságunk szempontjából nem jelentéktelen veszteség gyanánt tekinthetünk.

A családban a férj támasza a nő, s általában elfogadható nézet, hogy ha a család jó, úgy kell, hogy jó legyen a támasz, a gyámolító és bátorító is, mert bár mennyit jelentsen is értékileg a férj, ha támasza, a nő, hivatásának meg nem felelt, közgazdaságilag a férjnek és családnak értéke elveszett.

Hogy társadalmunk mai viszonyai között hol kell a bajnak okát keresni, kevés kutatás után rájövünk, hogy a leánygyermek merev és nem gyakorlatias nevelésében.

Merev nevelés alatt azt értjük, hogy a leányok elérve hasznosító életkorukat, a nevelés által kijelölt irányról se jobbra, se balra eltérni nem hajlandók. Ha jólétben születtek és nevelődtek, már a mérsékelt jólétet se akarják elfogadni önmaguk érvényesítésére, a gyengébb életmódot vagy pedig a nélkülözö helyzetet meg általában végzetes istencsapásnak tekintik. És viszont, ha kedvezőtlenebb körülmények közt születtek és nevelődtek, azoknak merevsége

Tárcza.

A vér.

Timkó Elemér még lánykorából ismerte Margitot. Egy mulatságon ismerkedett meg évekkel ezelőtt, s a fiatal ember járatos lett a házzal. Mindig nagyon szívesen látott vendég volt, s a mama bizalmával, a lány pedig igazi barátsággal tüntette ki. Lassankint nélkülözhetetlen tanácsadó lett a háznál.

Margit akkor husz éves volt. Eleven kedélyű, pajzán természetű lány, a kinek arca csak néha borult el, látszólag minden ok nélkül. Elemér egyszer kisírt szemmel találta otthon, s nem került nagy fáradságába megtudni a könnyek igazi okát. Multját siratta ilyenkor Margit, egyetlen szerelmét, mely olyan alatt csak egy férfit ismert, egy férfit szeretett, az unokafivérét. Együtt nőttek fel, együtt éltek at a bimbófakalás sejtelmes édességét, s a család, az ismerősök és az isten előtt egymásnak voltak szánva.

Hat év után fölbomlott a viszony, a fiatal ember szakított vele. Margit elkeseredetten indult most neki a világnak, hogy tanulni kezdje, mert unokafivére mellett erre nem ért rá, ezt tennie nem volt módjában. Ő csak benne ismerte a férfit, az életet, csak utána képzelte el a többieket, az egész világot. Szinte önmaga csodálkozott legjobban, hogy Elemért olyan

közel engedte magához, hogy úgy megbízott benne, hogy olyan hamar barátjának fogadta.

De szíve egész megkönnyebbült, mikor Elemérnek mindent elmondott. Most már volt kivel beszélgetni a multról, volt a kinek panaszkodhatott, a ki meghallgatta. Elemér őszinte szánalmat érzett ez iránt a csalódott szívű, kedves lány iránt, s mindent elkövetett, hogy szórakoztassa, hogy megvigasztalja. Néha enyhelegre kérdezte tőle:

— Nos és nem is akar férjhez menni most már?

— Nem! Nem hiszem, hogy szeretni tudnék még egyszer. De ha akadna egy idősebb, jó ember, a ki feleségül kérne, elmennék hozzá, de megmondanám neki, hogy szeretni sem őt, sem mást nem tudok. Ha akad ilyen partie, miért ne lenne én belőlem is asszony, miért maradnék vén leány?

Elemér ilyenkor mindig feddő, komoly hangon figyelmeztette.

— Margit! Hogy beszélhet így? Hátha később, mikor már esküje máshoz köti, fog találkozni azzal, a ki feledtetni lesz képes a mult csalódását, a ki erős, igaz szerelemre hevíti föl szívet! Nem sajnálja könnyelműen oda dobni fiatalágát?

Margit egyet sóhajtott, aztán elnevette magát.

— Majd meglátja Elemér, még is úgy lesz!

És csakugyan úgy lett. Huszonhárom éves korában hozzáment egy ötvennégy éves emberhez. Egy tudóshoz, a kit korán aggyastyáná tett a könyvtárszoba dohos levegője, az éjjeli munka, a szüntelen töprengés a tudományos problémák fölött. Margit megmondott neki mindent, de neki elég volt az ígélet, hogy szófogadó, hü neje lesz. Többet nem kívánt, bizott az eskü s az ígélet szentségében.

Házukhoz igen kevesen jártak. A férj néhány professzor barátja, Timkó Elemér s a férj fiatal unokaöccse, a szeleburdi Hollós Kornél. Csöndes, mondhatni rideg életet folytattak. A férj továbbra is könyveinek szentelte minden idejét, a fiatal asszony pedig egy ablakfülkébe ült, dolgozott valami kézimunkát, vagy pedig olvasott. Közben kinézett az ablakon a széles aszfaltos-utca, s a mint tekintete belemélyedt a nyüsgő emberáradatba, összeszorult a szíve.

Mi is az ő élete? Rabság, örökös rabság Lenn az utca zajában pezsgő élet lüktetett, eleveség, mosgás mindenfelé! Kart karba öltve, egymáshoz simulva látott párokat haladni, a mint kisiettek a zöldbé. Előttük a dada viszi karján a hófehér takaró alatt szundikáló kis leányt, a mama szoknyájába pedig bele kapaszkodik egy négy éves fiucska, édes gagyogása szinte fölhallatszik ahoz az egyedül szomorkodó fiatal asszonyhoz. Hát kell ennél szebb kép? S a mi széppé teszi, a mi megaranyozza, az a mi nála hiányzik, a mit ő nem ismer, — a

oly módon lép előbe, hogy hivatásuk értékesítésénél kedvezőbb viszonyok közé jutván, önmagukat túlbecsülik, s tetteikben meg társadalmi viselkedéseikben közgazdasági értéküket elvesztik. Vannak a nevelés vázolt alakjai között olyanok is, a kiknek a merevség nem tulajdonságuk, s ez úton nem jutnak a közgazdaság rovására, de gyakorlatlanságuk jóakaraton azonnal csorbát üt, mihelyt a házasságot, a családiasságot kellene közgazdaságunk előnyére érvényesíteniök.

A magasabb iskolák sokoldalú szellemi színvonala elvonja a növendékeket a gyakorlati élet, közgazdaságilag hasznosabb, de egyszerűbb tanulmányaitól s tudásától. A kézimunkák túlhajtott tanítása a gyáripar mai fejlettsége mellett elhibázott dolog. A házi nevelés a leánygyermeket becézgeti, dédelgeti s kevés gond fordítatik a test fejlődésére, és megerősödésére pedig a nemzedék nem arra való, hogy esenevészedjék és satnyuljon, hanem, hogy erősödjék, fejlődjék és gyarapodjék.

Ha tehát a nevelés körül oly szimpptomákat észlelünk, melyek a fejlődést és gyarapodást hátráltatják, jusson eszünkbe, hogy ezzel közgazdasági értékünket gyengítjük és kockáztatjuk.

A magyar nők bátorságát, kitartását a történelem lapjai dicsőítették és örökölték meg; az ezredév utáni nemzedék bizonyítsa be, hogy elődeik erre méltó érdemeket szereztek.

NAPI HIREK.

Személyi hírek. Pálffy főispánunk f. hó 7-én családjával a sztubnyai fürdőbe utazik, s a nyarat ott tölti.

Városunk közigazgatási bizottsága tegnap szombaton tartotta meg rendes havi közgyűlését Pálffy főispán elnöke alatt. A közgyűlés elején főispán meleg hangú beszédben emlékezik meg nehaj R. Nicolits Sándor volt főispánunkról s adott emléket a bizottság jegyzőkönyvének örökíti meg. A pancsovai út helyreállítási munkálatainak ügyében Dr. Haág Aladar intéz interpellációt, melyre a főmérnök jelenvolt helyettese kinyilvánítja, hogy a munkálatok a jövőhéten megkezdhetnek. Wettel Anna ny. tanítónőnek nyugdíjazása ügyében

szeretel! És úgy elfogta a vágyakodás egy másik után, a ki vele egyet képezne, a kinek gondolata az ő gondolata, őrome az ő őrome, s banana az ő szomorúsága lenne!

Ilyen gondolatok közt ult egy késő délután szobájában, mikor ajtajan kopogtatás hallatszott s belépett rajta Elemér.

Valamitől hevesen megdobbant a szíve. Maga sem tudta miért? de zavarban volt. És nem mert annak az embernek a szemébe nézni, a kinek jóslata immar félig teljesült. Beszélgetni kezdtek bizalmas közben, a pamlagon. S amint a férfi érczes hangjának csengését halgatta, valami kéjes bódultság vett erőt rajta, s amint keze véletlenül azéhoz ért, villanyütéshez hasonló zibogás remegtette meg egész testében.

Odakünn már gyujtogatni kezdték a gázlángokat. A szobában szürke felhőmálya borult minden. A butorok körvonalai elmosódtak s az a titokzatos szürkéség megakasztotta a társagát. Egyszerre elhallgattak mindaketten. Valami zibbasztó érzés merevítette meg tagjaikat, s a pamlagon szótlanul ültek egymás mellett.

Már jó ideje ülhetek így ebben az édes kabultságban, midőn Elemér hirtelen fölrezzent. Az asszony puha meleg karjai átfönték nyakát, s a tüzes ajkak az ő ajkait keresték. Alig volt ideje megakadályozni a szenvedélyes csókot s elhárítani a forró ölelést. Felugrott, s pár percig tartó kínos csöndben hallgatta az asszony csöndes zokogását. Szép ingerlő teste ott vonaglott a pamlagon s a selyemmel himzett párnát gorcsösen szoritotta könyvtől ázott, nedves arcához.

— Margit! Mit tett az istenért?

A nő lekuszott lassan, s átfonta karjaival a férfi lábait. S ott susogta félőrülten, lázas, megmegcsukló hangon:

— Szeretlek! szeretlek Tapodj el zuzz

beadott feltevezését akent intézte el a miniszterium, hogy nevezett tanítónő 500 frt. helyett 880 frt. nyugdíjat fog élvezni.

Papszentelések. Deseffy Sándor v. b. t. tanácsos, megyés püspök f. hó 2-én adta fel nyolcz diakonusnak az egyházi rendet. A szentelési ceremónia Veni Sancte-val kezdődött és az azt követő szentmise alatt véghez ment a papi szentelés szép aktusa. Az új papok a következők: Geisz Antal és Pörzsölt Géza volt aktuáriusok, Bartha József, Ciss Imre, Siposs István, Turzán Antal, Szánthó Géza és Flatscher Nándor minorita páter. Délben a megyés püspök nagy ebédet adott, melyhez az új lelkészek hivatalosak voltak.

Székely László helybeli közigazgatási gyakoronkot, ki verseczi működése alatt szorgalmával és szerény modorával sok barátot és tisztelt szerzett magának — tegnapelőtt vajdahunyadi szolgabíróvá választották meg a Déván tartott megyegyűlésen. Gratulálunk!

Az állami főreáliskola tornavizsgáján s az azon alkalommal tartott tornaversenyen győztesek lettek: Horváth István VII. o., Turcsányi László VII. o., Athanasievits Gy. VI. o., Tokits J. V. o. és Bóros Kálmán IV. oszt. tanulók.

Az évzáró ünnepély az állami főreáliskolában nagy és díszes közönség jelenlétében folyt le a múlt Kedden délelőtt. Az ezen alkalomra izlésesen, nemzeti színű draperiakkal s ő felsége arcképével felszített tornaterem szinte szűknek bizonyult a közönség befogadására. Különösen nők jelentek meg nagyobb számmal. Az ünnepélyt az ifjúsági zenekar nyitotta meg Bolheldien Bagdadi Kalifa című operájának egyik szép részletével, mely után Buday József igazgató intézett hazafias igéktől lángoló beszédet a közönséghez és ifjúsághoz. Szörényi József főreáliskolai rendes tanár szakavatott vezetés alatt allo ifjúsági énekkar a Lengyel Hymnuszt énekelte, majd Csuka Ferenc VII. osztály tanuló szavalta Berzsényi Romlásnak indult, Dörner István VII. oszt. tanuló pedig Arany Valesi bárdok című költeményét. Jutalmat nyertek: Greszler Gyula VI. oszt. tanuló (Greszler evang. lelkész fia) a tanári testület által gyűjtött ösztöndíjalapból 100 koronát. A verseczi magyar nyelvterjesztő egyesület az önképzőkör céljaira és más, a magyar nyelvben haladást tanusított szegény tanulók jutalmazására 40 koronát és három drb. körülbelől 30 frt. értékű ezüst érmet ajánlott fel. Ebből megjutalmaztattak: Turcsányi László VII. oszt., Greszler Gyula VI. oszt., Springer Márton VIII. osztály, Dörner István, Radák Mihály, Radák János, Elekes Pál, Waldherr Tiv., Waldherr Ferenc és Katscher David. Az igazgató és a Kirchner czég által adományozott díszműveket Sorger

össze, ölj meg, vagy tégy velem bármit! — szeretlek! szeretni foglak!

Elemér megrendült a szenvedély ez elfojtott kitorésére. Hát meg sem családott! Margitba is izzó lett a vér, ez az általa csodált gyöngéd, lelku nő, ez a kedves teremtés, ez csöndes vértanu, a lemondás töviskoronájával fején, a kit ő különbnek tartott a többinél. Hát ez is csak asszony, csak egy húsból és vérből való, mint a többi, mint valamennyi! Keserű csalódást érzett magában, de aztan mentegetni kezdte Margitot. Lehet, hogy csak őt szereti, csak ő vele szemben ragadta ennyire szenvedélye, lehet, hogy ő az az egy, a ki iránt igaz szerelmre gyuladt most, midőn már esküje máshoz köti, midőn már késő minden.

Hát mért ne lenne ennek a nőnek is joga szeretni? Miért ne vagyakodhatnék ő is egy csókra a mely üdvösséget ad, s a miről nem szoktuk kérdezni szabad-e, lehet-e?! És miéért, nem emeli föl magához, miért nem élvezi ennek az önmagát kínáló rózsának eszbontó illatát. Miért dobja el magától a gyönyört, az élvezetet, a mit a szoba felhőmálya s egy vétkezni akaró szerelmes asszony szenvedélye olyan csábítóan kínálnak neki?! Vajjon ki nem tenne így az ő helyzetében?

De nem! Az ő ideálokért rajongó, tiszta lelke nem képes erre! Beszélni fog ennek az asszonynak, a lelkére beszélni, s ha lehet még visszarántja az örvény széléről, melybe már-már belebukott. De torka összeszorult, érzi, hogy nem tudna egy hangot kiadni, s érzi, hogy minden szava egy-egy törszurás lenne erre a szerelmes, eszeveszett asszonnyra. Pár pillanatil még küzd magaról azt a szép, bűnös Magdolnát aztán... egy szó nélkül, nesztelenül eltávozik, hogy soha többé vissza ne terjen!

Margit egy darabig megszágyenyult, me-reven néz utána! Elment! Nem kellett neki!

Arnoid, Moldován Miksa, Neustadt Izsó és Olasz Balint nyerték el. A kitünően sikerült ünnepélyt a zenekar pompás imdulója rekesztette be.

Zene- és énekvizsgálatok. Mayering E. nyilvánossági joggal ellátott magán elemi és polgári leányiskolájában a múlt hó 27., 28. és 29-én tartattak meg a zene- és énekvizsgálatok. A műsor nem kevesebb mint 74 számból állott. A jelenvolt díszes közönség ez alkalmakkor ismételtlen meggyőződést szerzett arról, hogy a régi jó hírvű intézetben a zene- és ének tanítása jó kezekbe van letve s a növendékek szép előhaladást tanusítanak.

Rövid hírek. A rom. kath. egyházkozség választmányja mult napokban tartott ülésében köszönetét fejezte ki Seiberth T. úrnak, ki Deseffy püspök fogadtatásánál a feltűnést keltett díszfogatot felajánlotta. — A verseczi nyári nagy vásár f. hó 30 és 31-én és aug. 1-jén fog megtartatni. — A budapesti „Folies Caprice” társaság jelenleg a Glückmann-féle vendéglő kerti helyiségében működik az ily dolgokat szerető közönség élénk pártfogása mellett. — Leskó Jellasic zenetanítónő f. hó 1-én tanítványaival igen sikerült hangverseny rendezett a „szöllővenyigében” mely alkalommal a szülék nagy számmal jelentek meg és a szorgalmas tanítónő iránti meglegedésüknek kifejezést adtak.

Eljegyzés. Grotovszky Matild k. a. ép. jegyezte Kling Antal Fehértemplomból.

Vasuti állomásunk kibővítése. Csak röviden emlékeztetünk meg azon közigazgatási bejárásról, mely Jenky vasuti és hajózási főfelügyelő elnöke alatt ma (juli 3-án) folyik városunkban a vasuti állomás kibővítése tárgyában. Egész csomó vasuti mérnök időkig jelenleg nálunk, s városunkat Kehrer tanácsos és Szalay főmérnökön kívül néhány bizottsági tag képviseli a tárgyaláson. A pancsovai vasuti útjárót — mely oly nagy forgalmi akadályt képezett toltasok alkalmával, egy 400 méter magas vasuti aluljáróval meg az idén pótolják. A felvételi épület jövőre lesz lebontva s helyébe egy nagy lesz építve kissé a város felé helyezve. Az eddigi hat vagány parhoz még hat vagány pár jön, a viztorony lebontatik s a városi oldalra kerül. Az egész munka befejezéséig körül egy negyéd millióba s mi a magunk részéről méltányosnak tartanánk, ha az összes kisajátítási költségeket — ami alig pár ezer forintot tenne ki — a város vállalna magára. Hogy mily óriási nagy előnyökhöz jut a város a vasuti állomás kibővítése által, azt a közel jövő megfogja mutatni.

Villamvilágításunk. Folyó hó 2-án délután tartotta polgármesterünk elnöke alatt a külön villamvilágítási bizottság gyűlését, melyen

Eldobta, eltaszította magától, megvetette, mint a fergés, az élvezhetetlen gyümölcsöt. A harag, a düh arcába kergette a vért s a gyalázat heves zokogásra kényszerítte. Belevetette magát egy zsolyébe s ott sirt sokáig keservesen.

És azota a Margiték életmódja egészen megváltozott. Nem zárták el házukat továbbra is a világtól, nem kerülték a társaságot, az embereket. Egyik estély a másikat érte, jártak balokba, színházba, fogatot tartottak s Margit körül egész udvar keletkezett csupa léha, monoklis ficurokból. Az öreg tudós elhanyagolta könyveit, csakhogy mindenhová elkísérhesse szépséges, mindenki által bámulat nejt, a ki pazaron osztogatta kegyeit, mosolyát, kézszeritását az őt körül rajongó udvaronc-seregnek. Elfeledte már a mutat; elfeledte Timkó Elemér jóslatát, elfeledett mindent — élte vilagát!

Elemér egyszer találkozott vele a színházban. Ő a földszinten egyedül, Margit egy párholyban — gavallérok társaságában. Az asszony, a mint észrevette, kaczer, mosolylyal emelte föl a látszóvét és hosszan megnézte. Elemér szíve mélyéből sajnálkozott ezen a rossz utra tévedt nön, s mintegy lelkifurdalást érzett, szemrehányást tett önmagának, hogy mindennek ő az oka, mert tán még sem volt helyes, a mit és a hogyan tette.

Szegény Elemér! Bohó idealista! Nem gondolt arra most sem, hogy akkor este, ott a felhőmálya borult boudorban, ha az ő helyén véletlenül Hallós Kornél, a szeleburdi sógor ül, vagy akárki más, Margittal most éppen így találkozott volna, s a vér épp úgy megkövetelte volna a magát!

Nagyon rossz asszonyismerő volt Timkó Elemér, s csak egyben járt szerencsésen, hogy nem nősült meg sohasem!

a „Ganz és társa cég” képviselője Tomola Nándor főmérnök már a teljesen kész tervekkel állt elő. A három gépre berendezett kazánház valamint a gépház, lakóház és gyárkémiényre a napokban lesz kiírva a pályázat aként hogy a gép, kazánházak valamint a kúrtónek két és fél hónap alatt a lakóháznak pedig négy és fél hónap alatt a szerződés jóváhagyásának napjától teljesen késznek kell lenni. Lesznek egyes munkálatok, mint a gépek felfalazása, kémény építése, két új artézsi kút furása, ezek oly külön speciálitásokat igényelnek a kivitelnél, hogy ezekre teljesen külön pályázatok lesznek kiírva. Az építésvezetéssel a társulat részéről Abel Ignác elektrotechnikus, a város részéről pedig Szalay Lajos főmérnök lettek megbízva. A bizottság többször adott megelégedésének kifejezést, amikor Tomola főmérnök egyes újításokról tett említést, amikor a berendezést olcsóbbra teszik s mégis a világítás nagy előnyére szolgálnak. A munkálatok pedig július hó 5-én kezdetét veszik amikor is a vezeték oszlopok helyei lesznek kijelölve, azután fog folyni egyik munka a másikból s karácsonyra villamvilágításban fog ragyogni városunk, az acethylénisták legnagyobb bosszúságára s a mi végtelen örömünkre. Azt mondjuk örömünkre, mert, hogy a villamvilágításnak párja nincs s hogy az egész acethylénvilágítás nem egyéb egy nagydobot ütő swindlinél arról meggyőződünk magunk. A calciumcarbidot amiből az acethylén gázt állítják elő, villamosság segítségével lehet csak előállítani órási hő háromezeröttszáz frt. mellett. A gáz maga kiállhatatlan elviselhetetlen büzzel bír, másfél légnyomás alatt felrobban rendkívül füstöl s hogy nagyobbban lehessen alkalmazni arról szó sem lehet. Legközelebb visszatérünk ennek a gáznak az ismertetésére — addig is aki kívánja, szívesen megmutathatjuk esténként az illetőnek ezen legújabb swindli tárgyat képező életveszélyes gázt.

Magyar nyelvterjesztő egyesületünkhez, az ország minden részéből érkeznek megkeresések, melyekben csereszerkeket, részben gyermekjátékokat tartásukat vagy idősebb német anyanyelvű homokot kérnek. Így: Galha Lajos kir. törvényszéki elnök, Szatmár-Nemeti; — Riszdorfer Bónis Eugenia földbírtokosnő, Viss. Szabolcs megye. Per. O. Lászka; — Rokinek Pál lakarekpenzári főkönyvelő, Paks (Tolna megye); — Dr. Tóth Imre magy. kir. bányakerület főorvos Selmeczbánya; — Szilágyi Gáborné postamester, Bihar-Mező-Keresztes; — Zselyonka József zombolyai uradalmi tanító (csere) Pusztá Borító. U. p. Nemet Czerna; — Szondy Lajosné jegyző neje Gödöllő; — Schwarz Gyula nagyhéri. Bedő Bihar megye. U. p. Mező-Keresztes; — Bajor József földbírtokos, Rácz Almás (Fehér megye); — Depold Bálint földbírtokos neje, Panyód (Füfödtelep) Somogy megye; — Ertl Vende áll. isk. igazgató tanító (csere) Csusza Károly, Kőcs. — Galamb István nyug. kir. járásbíró, úgyszólván Veszprém; — Veszélyesky Gyuláné földbírtokosnő (csere) Szeged; — Boldog asszony langár út 19. szám; — Krisztinits István magy. kir. postamester Mező-Sáth, cserét keres; — hasonlóképen Janda Géza pénzügyi tisztviselő is Győről; — Egy budapesti kir. járásbíró V és VIII. oszt. végzett fia mellé keres a szünetre értesítést Balaton füreden nyaraló egy VI. vagy VII. oszt. végzett német anyanyelvű tanuló elutazó a jövő évre instruktor. Teljes ellátás, iskolaingatlan Budapesten. — Kázik István ország. és kir. gazdasági tanács. Lábod (Somogy megye). — Karlovánszky Lászlóné földbírtokosnő Nyiregyháza, (Szabolcs megye). — Fekete Mihály nyomdatulajdonos Kesztemény és Jurekay Zoltánné Rikod. (Bihar megye) U. p. Felsőbányák kérés. Kesztenbaum Sándor gazdalmatulajdonos Kis-Uj-Szállásról 12 éves fiát (izraelita családhoz). Dr. Dömötör József orvos Eresi (Fehér megye) 12 éves lányát adná cserébe, Ery veresce vidéki földbírtokos 4-ik elemi oszt. végzett fia mellé keres a szünetre értesítést. Teljes ellátás, szerény díjazás. Egy helybeli vasúti hivatalnok a jövő iskolai évben teljes ellátást ad oly jobb tanulónak (IV-V osztály) ki 2 fia mellett instruktoroknál kívánna. Bővebb felvilágosítást kér. Porjessy Lajos állami főreáliskolai tanár egyetemi titkár szolgál.

Kerekpárosaink, kiknek száma meghaladja a negyvenet (köztük 5-7 nő) ugyancsak kihasználják az állandó szép időt s a pompás makkadámot. Különösen este felé egész nagy rajokban szagudoznak a város utcáin. Ma vasárnap külön ünnepélyre készülnek. A fehértemplomi „Aldunai Bicykli Klub” tagjai ugyan is nagyobb számmal látogatnak el városunkba. A miénk ünnepélyesen fogadják a sport kollégákat s gondoskodnak arról, hogy a vendégek jól érezzék magukat városunk falai között.

Kedvezmény a vidéki hírlapíróknak. Még mindössze fél éve, hogy megalakult a vidéki hírlapírók szövetsége, de már is tömegtelen anyagi kedvezményekben részesülnek annak tagjai. Legutóbb az elnökség kereste a hazai és külföldi hírlapírók igazgatóságait, hogy a szövetség minden tagjai és azok családjai részére kedvezményeket és nagyrészen ingyen fürdőt ajánlanak: Hársfalva, Gyertyánliget, Pötyén, Rohitsch, Reichenhall, Uj-Tatra, Baldócz, Csiz, Buziás, Borszék, Steierlak, Lipik, Lucsivna, Tatrafüred, Karlsbad, Harhányfürdő és Igló Fürdő.

A „Szrbosztvo” valódi örömjongással üdvözlő azon győzedelmet, melyet a kongressusi választások alkalmából a radikális és liberális egyesült ellenzéki pártok az autonomisták felett

nyertek. Érdekes, hogy milyen fejtegetésekbe bocsátkozik diadalmamora alkalmából. Szerinte a szerb nemzetnek a Kószovai gyásznapi nem ártottak annyit, mint a mennyit ártott „Csaruvjevits”, midőn a szerb népet ide áthozta, s mióta a Habsburgház Magyar és Horvátország felett uralkodik a jobb remény is eltűnt, de ha a Dunán inneni szerbek még több ilyen diadalt aratnak, akkor ugyancsak számolni kell velük. Keményen neki ront a „Szrbosztvo” Raics Lyubomir ny. törvényszéki bíró, hitközségi elnöknek is, „magyar hazafit”-nak titulálja s folytonosan gunyolja. Emlegeti a radikálisok szöcsöve azt is, hogy mar annyi sokat tanítanak a szerb iskolában magyarul, hogy a többi tantárgyak szenvednek e miatt... stb. „Oh, a kis hamis!”

Miért rosszkedvűek rendezerint a szerelmesek? Egy szellemes asszony minap egy társaságban azt állította, hogy a legcsinosabb s legemlékezőbb emberek is szeszélyessé s rosszkedvűvé válnak, amint szerelmeseik lesznek. Különösen gyakran tapasztalni ezt az ifjú házaspároknál, akik rajongnak egymásért. Ugy lát-szik, hogy a szerelmesek a gyöngédségnek azt a bőségét, melylyel egymást elárasztják, másokkal való érintkezéseikben ellensúlyozni akarják. Ezért igen gyakori eset, hogy legjobb barátjaikkal szemben hatalmasan és ostobán viselkednek. Alig tudnak egyébről beszélni, mint ideáljuknak tökéletességéről, ez pedig a másiknak, aki az ideált rendezerint nem ösmeri, vagy csak nagyon felületesen, éppenséggel nem érdekes. Természetes következése ennek, hogy a boldog völegény sokszor legjobb barátjával, a sugárzó menyasszony legbensőbb barátjával szakít. Az is szokása a szerelmeseeknek, hogy mindenkit, akivel csak találkoznak, ideáljukkal hasonlítanak össze, s természetesen mélyen sajnálkoznak valamenyien, hiszen annyival gyarlóbbak, léhábbak, üresebbek, mint az ideál. Néha igen rövid ideig tart ez a szerelem tüzi-játéka, a rózsaszínű köd széjjelfoszlik, a sugárzás elhamvad s a kijózanult szegény szerelmesek szomorúan látják, hogy a szalmatűz hevében legjobb barátjaikat dobták el maguktól.

Bankóhamisítók a délvideken. Eppen nem ritkaság az mi nálunk, hogy a városi rendőrség, vagy vidékünkön a csendőrség majd minden évben ösfordogdos egy ósómó bankóhamisítót, kik rendszeresen és üzletszerűen dolgoznak. A népség csak azon veszi észre magát, hogy egyik, másik ember ugyancsak hamar meggazdagodik, építi a szép házakat, birtokot vásárol. A bankócsinálás jól jövedelmező mesterség, míg ki nem sül a turpisság. A múlt hetekben több vármegye területére kiterjedő bankóhamisító bandát fogdosott össze a rendőrség és csendőrség. A működés központja Versecz és Alibunár vala. Városunkban elfogtak Györgyevits Gy. gazdag háziurat Popov Jócát s egy külföldről szerződött rajzoló és metszőt; átszállították őket Alibunárra, hol a banda többi tagjai közt Florján alibunári vaskereskedő, Popovits szolgabíró özvegye stb. vannak lefartóztatva. Városunkban is sok bűnjelét találtak. A városi főkapitányságnál ott van egy köre metszett szerb 10 dináros pompás kivitelű mintája, s egy másik kódarab is, melyen egy másik bankjegy felbent hagyott rajza látszik. Ezt a két bűnjelét a Mészits patakban találták meg játszó gyermekek. Ugy látszik, hogy házkutatások alkalmával löktek be a patakba. Találtak ezenkívül több sikerült lenyomatot is. A nyomozás folyamatban van.

Vakáció. Egyet rugok még rajta kopott iskolapad, aztan tied vagyok, imádot semmittevés! Mily helyes dolog is az a vakáció! Petőfivel akarhany diák így kiált fel: „Ki téged feltalált, az volt ám nagy ész!” Hogyne! Alló két hónapig nem kell napról napra abba a komor iskolába járni, a kopasz négy fal közé szorulni és szivből fakadó ásitózasok közt a tanár magyarázatát hallgatni; nem kell tanulni, s ami még nagyobb örömet okoz: nem kell felelni! Képzeltető-e ennél nagyobb boldogság? Egy szivvéllelkel felel erre a kérdésre minden diák: Nem! nem! és mindig nem! Van-e nagyobb élvezet, mint reggel kilencz óra után kelni, sétálni, fürödni, ebéd után aludni, bottal járni és cigarettát színi (mert most már nem kell felelni a tanár urtól)? Unisono felel a legifjabb Magyarország: Nincs, nincs, nem is lesz! Mar nem „parancsol direktor, nem a tanár, sem a tanár, sem a pap”. Kiki élvezi a vakációt teljes örömben, boldogságban.

Budapesti Napló, az újságírók lapja. Elénken emlékszik még a magyar közönség annak a tizenötök magyar újságíróknak az esetére, akik, hogy függetlenségüket minden politikai befolyás és minden vállalkozó tőke nyúga alól, megalapították a maguk erejéből, minden vállalat mellő-

zésével a szerkesztőség saját tulajdona gyanánt a Budapesti Napló-t. A lelkes kis csapat most, alig tizenegy hónap leforgása után a szabadelvű magyar közönségnek legkedveltebb újságszolgáltatója lett. Magával hozván fényes és jóhírű írói neveket, bámulatos szorgalommal és kitartással gyűjtővén mindennap össze mind azt, ami a szerkesztőség, e lap szabadelvű és feltétlenül, minden irányban független politikájának, nemzeti érzületének és magas izlésének minden huszon-négy órában ismétlődő bizonyosságát adja: — a Budapesti Napló ma már nemcsak keletkezésének történetében új és eredeti, de a közönség szimpatiajának gyors felkeltésében is eddig nem látott példát mutat. És minden szám arra vall, hogy a Budapesti Napló alapítói megérdemlik ezt a támogatást. A Budapesti Napló nak friss és megbízható értesülései, komoly, tartalmas politikai cikkei, a melyek nyomatékosan teszik a fiatal de politikai sulyra máris döntő jelentőségű újság véleményét, tárczarovatának magas irodalmi színvonalát, gazdag informatív anyaga, kitűnő értesülései, kimerítő, ötletes, változatos, eleven rovatok s mindenredű közleményeinek változatossága és folyton gyarapodó bősége: napról napra ékeszölőn tanuskodnak arról, hogy a Budapesti Napló fényesen megfelelt a legvérmesebb várakozásnak is, amely megjelenését megelőzte. A Budapesti Napló szerkesztősége és olvasóközönsége közt páratlanul meleg és szíves viszony fejlődött ki. Naponként jelentkeznek az a Szerkesztői tizenetek rovatában. A magyar közönség: nekünk családunk.

A Budapesti Napló szerkesztősége, amely csakis addigi munkásságára, hírlapírói sikereire hivatkozva és a közönség szimpatiajára appellálva fogott hozzá bátor vállalkozásához, nem családott önbizalmában és nem családott a közönségben, amely nagy szeretettel karolta fel ügyét az első perctől fogva. És hogy a közönség se családójék benne, arra vállaltva, szakadatlan buzgósággal és lelkesedéssel törekszik. A szerkesztőség, amelynek belső tagjai: Vészi József, főszerkesztő, Braun Sándor, felelős szerkesztő, Abrányi Emil, Clair Vilmos, Cerri Gyula, Erős Gyula, Fái Béla, Gergely István, Holló Márton, Horváth Elemér, Janovics Pál, dr. Merkl Adolf, dr. Márton Miksa, Molnár Ferencz, Papp Dániel, Pekár Gyula, dr. Soltész Adolf, Sváb Tivadár, Thury Zoltán napról napra egész erejét, egész lelkesedését, összes hírlapírói kvalitásait viszi a harcába. Hűséges szövetségese ebben a kilaó munkatársak díszes serege, amelyből csak Agai Adolf, Balogh Pál, Beksiés Gusztáv, Bessenyei Ferencz, Pekari Antal, Eötvös Károly, Feszli Géza, Göczy István, dr. Hagara Viktor, dr. Halász Ignác, Kupa Árpád, Lengyel Laura, Malonyay Dezső, Munkácsy Kálmán, Szabóné-Nogáll Janka, Szana Tamás, Szántó Kálmán, Tömörkényi István és Tutsek Anna neveit említhetjük most.

Ez a rugója a Budapesti Napló eddigi példátlan nagy sikerének és biztosítéka jövőjé szilárd existenciájának. És még egy. Annak az újságnak, amely senki másé, csak a szerkesztőség és a közönségé, amely semmiféle idegen tőke szolgálatában nem áll és csak a maga munkálkodó embereinek, meg a magyar közönségnek, a magyar hazának, a magyar nemzeti ügynek és a magyar szabadelvűségnek az érdekeit szolgálja: ebben a függetlenségében semmihez sem hasonlítható hatalmas erőforrása van. Olvasóink figyelmét újból is felhívjuk a Budapesti Napló-ra és ismételve a legmelegebben ajánljuk ez újságot. Olvasásra az újdonságok iránt érdeklődőknek és valóságos lelki építésre azoknak, akiknek a magyar hírlapirodalom magas színvonalában és magyar írók és újságírók hangyasorgalmában kedvük telik.

Irodalom.

Verne Gyula munkái. A nagy franczi regényíró illusztrált magyar kiadásából megjelentek a 63-70-ig terjedő füzetek. Befeződik ezekben az Utazás a föld központja felé és kezdődik a Keraban, a vasfejű című regény. Verne nemcsak az ifjúságnak kedvelt írója, hanem a nagy közönségnek is, mely könyveiben szórakozást és tudást egyarant talál. Ragyogó képzelettel lázas kíváncsisággal követjük és a mikor történetei ügyesen szőtt fonalán haladunk, átközben sok gazdag és igaz ismeretet szerzünk. Ezért ajánlható Verne minden rendű és rangú olvasónak a legmelegebben. Munkáit többször adták ki magyarul is. Ez a kiadás — melyet a Franklin-Társulat könnyebb hozzáférhetőség kedvéért husz krajczáros füzetekben bocsát közre — nemcsak a legteljesebb, de egyszersmind egyedül irodalmi értékű is, mert egyes köteteit jönevű íróink, mint: Beöthy Leo, György Aladár, Gaal Mózes, Huszár Imre és mások fordították. A füzetekre megrendelést elfogad a kiadó (Bpest, IV., egyetem-utca 4.) és minden magyar könyvkereskedő.

Szerkesztői levelezés.

Dr. ta, Ujvidék. Kliczin Döme, Versecz városa által fizetett helybeli tanító, megválasztott kongressusi képviselő, a „Szrbosztvo” legszorgalmasabb munkatársa azonos az Ön által kért Kliczinél, kit az ököpált tartományból igazgatás miatt kiutasítottak, ki most itt aratja a radikálisok közt babérait.

Nyiltér.

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér és színes 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikós, koczkázott, mintázott, damaszolt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban s. a. t.) a megrendelt árukat, postabér és vámmentesen a hához szállítva valamint mintákat postafordultával küldenek **Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, Svajczba** címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelvű megrendelések pontosan elihéztették.

Attila-permetezőgép.

Az „Attila“ permetező mindazon bajokat, melyek a szőlősgazdát eléggé bosszantják, elhárítja és pedig az által, hogy a szélkázat egy csavarintás által, a puttonyból kivethetjük, mi által az egész szerkezet már kezünkben van. Ugy a puttony, mint a szerkezet tisztán tartható és a legegyszerűbb munkás szétbontja és össze rakja. Soha sem pusztulhat, soha gépész kezébe adni nem kell; mindenki maga bánhat vele. A szórója is páratlan jól szór, valóságos ködöt csinál!

Ára 18 forint.

Szigeti Sándor,
Kecskemét.

UGYANITT KITÜNŐ
biciklik 130 forintért.

3944. szám. — 1897.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú magy. kir. belügyminis-
terium f. é. 42159/V. sz. körrendeletével jóvá-
hagyta a kerékpárral való közlekedést, egyben
a következőket — arra nézve — elrendelte:

A kerékpár könnyű járműnek tekintendő
és a kocsik közlekedésére nézve közutakon, utakon
és tereken követhető általános szabályok,
a dolog természetéből folyó eltérésekkel a keré-
pároknak is alkalmazandók.

A kerékpárral való közlekedés általában
csak kocsik utakon engedtetik meg.

A mennyiben a kocsik út rosszasága a ke-
rékpárral való haladást lehetetlenné teszi, úgy
a helyi hatóság kivételesen megengedheti a gyalog
utaknak e célra való felhasználását, de
csak a lépésben menő ember haladását felül
nem muló sebességgel.

A törvényhatósági joggal felruházott váro-
sokban, a rendőrhatalóságok feljogosítják, hogy
bizonyos közutakon vagy tereken a kerékpárral
való közlekedést rendeletileg egészen vagy rész-
ben vagy a napnak csak bizonyos meghatáro-
zott időszakára tiltánák, e tilalom az illető út
végén láthatólag jelzendő.

Minden kerékpár vagy ehhez hasonló szer-
kezett gépirányító fékező és legalább 30 méter-
nyi távolságra hallható csöngő készülékkel vala-
mint elől lámpással legyen ellátva mely a
sötétség beálltával megnyújtandó. A lámpás
üvege színes nem lehet. Világító anyagul, gyertya,
olaj vagy kisebb fokú villom fény alkalmazható.

Minden kerékpáros köteles gépét kellő elő-
vigyázzal kezelni és vezetni. A város belterü-
letén kerékpárral túlságos gyorsasággal vagyis
a kétfogatú könnyű kocsik rendes sebességénél
gyorsabban előhaladni, versenyt futni, mi a
személy és vagyon biztonságát veszélyeztet-
hetné, a közlekedést akadályozhatná, vagy a
lovakat és egyéb állatokat megriaszthatná, —
tilos. — Kapukon át egyik utcából a másikba
való befordulásnál, utca keresztezéseknél, köz-
utakra határos telkekről kifutás, vagy ilyenekbe
befutásnál s mindenütt a hol a kocsik, lovas
vagy gyalog közlekedés a rendesnél fokozottabb
mértvű, csakis lassan vagyis a gyalogos rendes
sebességével szabad kerékpározni; sőt esetleg
köteles a kerékpáros a szükséghez képest vagy
a rendőr közeg figyelmeztetésére géperől leszállva,
ezt mindaddig kézen vezetni, míg az úttest is-
mét szabaddá nem lesz.

A haladás irányában álldogáló vagy járó
kellő közönség a kerékpár vagy ehhez hasonló
gép közeledtére hangos csöngetéssel kellő időben
is jól hallhatóan figyelmeztetendő. — A városok
belterületén utca keresztezéseknél az óvjelzés
mindenkör megadandó.

A kerékpáros gépén, hacsak helyi aka-
dályok nincsenek mindig útpályája baloldalán
haladjon s az ellenkező oldalra, a mennyiben
ott híván megállani, mindaddig nem fordulhat
míg céljához közel nem ért. Egyik utcából a
másikba kanyarodás jobbra hosszú, balra rövid
ívben teendő meg.

Szembejövő kocsiknak, kerékpárosoknak,
lovasoknak, nagyobb csoportoknak stb. a keré-
páros kellő időben és módon balra térjen ki.
Ha ezt a helyi vagy egyéb körülmények meg
nem engednék, mindaddig megállapodni, esetleg
leszállani tartozik, míg a pálya ismét szabaddá
lesz. Hogy ez a kerékpárosoknak megkönnyít-
tessék. Szükség esetében a szembe jövő kocsik,
lovasok stb. lehető lassan haladjanak s csakis

kötelesek a szembejövők kerékpárosoknak kellő
mértvben kitérni.

Kocsik lovasok stb. megelőzése jobbra,
gyorsított menet sebességgel történjék. A kocsik,
adott figyelmeztető jelzés, szükség esetén an-
nyira köteles balra kitérni, hogy a kerékpáros
szögletein és keresztezéseken, hidakon, kapu
aljakban, alagutakban s mindenütt a hol az
úttest, kocsik s más járművek közlekedése miatt
ezüknek bizonyos — tilos a megelőzés.

Ha a kerékpáros észreveszi, hogy a ló a
kerékpár láttára megbokroskodik, vagy hogy
ha egyébként a kerékpárral való elhalladás az
emberek teste biztonságát veszélyeztethetné,
tartozik géperől leszállani.

Zárt sorokban menetelő katonaságnak, te-
metéseknek, nyilvános felvonulásoknak udvari
hintóknak, posta fogatoknak, szereikkel men-
tésre siető tűzoltóságnak és mentőknek, valamint
a közutak, fölcsofolását végző járműveknek
úgy az előre haladó mint a szembe jövő keré-
páros, géperől kitérni köteles. Ha ezt a helyi
viszonyok meg nem engednek, tartozik azok
elvonulásáig megállani

Több kerékpárral egymás mellett haladni
csak ott szabad, hol ezt a közlekedési viszonyok
megengedik, ha a pálya szűknek bizonyulnak
kitérni és megelőzni csak egyenként szabad.

Közutakon a mutatványok sorába tartozó
nem rendes módon való kerékpározás tilos.

Tilos a kerékpárokhoz vagy hasonló gé-
pekhez ebeket zsinórral vagy egyébként oda-
kötve futtatni.

Kerékpár versenyek — tömeges kerékpáros
felvonulások csupán erre alkalmas helyeken,
illetve útvonalokon és időben, az illetékes helyi
rendőrhatalóság előzetes engedélyével és az ez

által előirt módozatokat betartásával rendez-
hetők.

A kerékpárosok egyfelől jelen általános
szabályok valamint az erre vonatkozó helyha-
tósági különleges rendelkezések betartására kö-
telezzék, másfelől azonban akár kedvtelésből,
akár gyakorlati célokból üzött kerékpárosuk-
nál hatósági támogatásra és védelemre igényt
tarthatnak.

Kutyáknak a kerékpározók utáni uszítása
tilos, valamint a kerékpározó után iramodó
kutyát gazdája vagy hozzátartozója visszahívni
köteles.

A rendőri közeg felszólításának s rendel-
kezéseinek a kerékpározók engedelmeskedni
tartoznak, úgyszintén kötelesek a rendőrközegek
felszólítására megállani s ezek kívánatára ma-
gukat igazolni; — a magukkal igazolni nem
tudó kerékpárosok kötelesek gépjüket kézen
vezetve az illető rendőr közegét a rendőrhata-
ság legközelebbi helyiségébe követni.

A kerékpároknak rendőri vagy egyéb
czimű díjak a helyhatóságok által csak belügy-
ministeri jóváhagyás után vehetők ki.

Jelen rendelet ellen vétők vagy cselekről
100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, vissza-
esés esetében pedig 8 napig terjedhető elzárással
és 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntet-
tendők.

Jelen rendelet 1897. évi július hó 1-én lép
életbe a mely napon minden e tárgyra vonat-
kozó eddigi ellenkező határozmány vagy ren-
delkezés hatályát veszti.

Rendőrkapitányság, Verseczen, 1897. évi
június hó 29-én.

Stillmungus,
rendőrkapitány.

Legbiztosabb szer.

Az általános elismert és jó hatásnak bizonyult

„Barát ital“

czimű növényeszer gyomor likőr készítményem.

Székrekedés — étvágytalanság és az ebből eredő bajok ellen.

Egy üveg ára 40 és 80 kr. használati könyvvel együtt, mely
számos köszönő levelet tartalmaz. Kapható Verseczen minden
fűszer üzletben.

Kiviteli főraktár és készítés Hódmező-Vásárhely Árpád utca 12. szám.

Zenke Zoltán.

Alapított 1858.

Budapesti Szivattyu- és Gépgyár Részvény-Társaság

(ezelőtt WALSER FERENCZ)

BUDAPESTEN, VI. ker., Külsőváci-ut 45. sz.

Sürgönyezim: SZIVATTYUGYÁR BUDAPEST.

GYART:

mindenféle gőzgépet, Schmidt-féle forrgőzmotorokat (40% szénmegtakarítás),
petroleum- és benzín-motorokat. Keretfűrészeket, körfűrészeket és csertörö-
ket. Gőzkazánokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidakat és egyéb vasszer-
kezeteket. Mindenféle szivattyukat gőz-, szif-, és kézi hajtásra valamint
villamos üzemre. Artézi kútfelépítményeket vasból. Tűzfecskezőket és
vizszállítókat, tűzoltósági felszerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket,
öntöző-kocsikat, sárkaparó és seprőgépeket, hóékeket és uthengereket.
Egészségügyi szereket, mint gőzfertőtlenítő készülékeket és teljes fertőtlenítő
telepeket, pöczegődő tisztító készülékeket. Vas- és ércöntvényeket, haran-
gokat. Keményöntésű aczélfelületű tűzrostélyokat egyenes és kigyóalakban,
valamint polygon rostélyokat.

LÉTESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszesz-
berendezéseket, központi fűtéseket.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.

Melléklet a „Délvidék“ július hó 4-én megjelent 27-ik számához.

Ujságírók lapja!

Ujságírók lapja!

BUDAPESTI NAPLÓ

A magyar sajtóban páratlan az a siker, amelyet a

BUDAPESTI NAPLÓ

aratott és az egész világ sajtójában példa nélkül való, hogy egy szerkesztőség maga alapított volna és adna ki politikai napilapot,

A BUDAPESTI NAPLÓ

a szerkesztőség tulajdona, nem adta magát semmiféle vállalkozás rendelkező hatalma alá. Független tehát és szökimondó felelő is, lefele is minden irányban. Az igazi szabadelvűségnek sok diadala fűződik már a BUDAPESTI NAPLÓ pályájához és a reakzionárius törekvések kudarcjai megannyian a BUDAPESTI NAPLÓ egy-egy sikeré jelentik.

A BUDAPESTI NAPLÓ

a magyar intelligencia lapja. Politikája a legtisztább szabadelvűségnek és a magyar nemzet igazainak útján halad.

A BUDAPESTI NAPLÓ

hasábjain egyesíti a magyar politikai, irodalmi és zsmnalisztikai élet legelőkelőbb neveit, és érdekesség, frissesség, ötletesség, dolgában verseny nélkül áll. A BUDAPESTI NAPLÓ minden egyes száma egy-egy zsmnalisztikai siker

A Budapesti Napló főszerkesztője:

Vészi József.

A Budapesti Napló felelős szerkesztője:

Braun Sándor.

A Budapesti Napló belső dolgozótársai:

Abrányi Emil
Clair Vilmos
Cseri Gyula
Erős Gyula
Fái Béla
Gergely István
Holló Márton

Horváth Elemér
Janovics Pál
Dr. Kovács Jenő
Lyka Károly
Márkus József
Merkl Adolf
Dr. Márton Miksa

Molnár Ferencz
Papp Dániel
Pekár Gyula
Dr. Soltész Adolf
Sváb Tivadar
Thury Zoltán

A szerkesztőséghez csatlakozik a külső munkatársak, cikkírók és tárczairók diszes sora:

Ágai Adolf, Balogh Pál, Beksies Gusztáv, Bessenyei Ferencz, Békefy Antal, Eötvös Károly, Feszl Géza, Géczy István, dr. Hagara Viktor, dr. Halász Ignác, Kupa Arpád, Lengyel Laura, Malonyay Dezső, Munkácsy Kálmán, Szabóné-Nogáll Janka, Szana Tamás, Szántó Kálm., Tömörkény Istv., Tutsek Anna.

A Budapesti Napló

rovatai gazdagok, értesülései kitünők. Az egész ujság friss, eleven, temperamentumos és minden rovatában az izlést, az előkelőséget és a megbízhatóságot ismeri legfőbb törvényének.

Előfizetés: egész évre 14 ft., félévre 7 ft., negyedévre 3 ft. 50 kr., 1 hóra 1 ft. 20 kr.

Mutatványszámokat nyolcz napig ingyen küld
a kiadónival.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Üllői-ut 15. sz.

Olvassa mindenki az ujságírók lapját:

a Budapesti Naplót!

